

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr.136/11

Luxemburg, 15 decembrie 2011

Hotărârea în cauza C-119/10

Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH

Serviciul care constă în simpla umplere de cutii metalice prevăzute cu un semn protejat ca marcă nu constituie o utilizare a acestui semn care să poată fi interzisă

Prestatorul de servicii care se limitează să efectueze umplerea la comanda și la indicațiile unui terț nu face decât să creeze condițiile tehnice necesare pentru ca terțul să poată utiliza semnul similar unei mărci protejate

Societatea Frisdranken Industrie Winters BV („Winters”) este o întreprindere olandeză a cărei activitate principală constă în „umplerea” de cutii metalice cu băuturi produse de ea însăși sau de terți.

Societatea Red Bull GmbH produce și comercializează o băutură energizantă sub marca RED BULL. Red Bull a înregistrat această marcă la nivel internațional, înregistrarea producând efecte și în țările Benelux.

Winters a umplut cutii metalice cu băuturi răcoritoare pentru Smart Drinks Ltd, persoană juridică de drept al Insulelor Virgine Britanice și societate concurentă a Red Bull. În acest scop, Smart Drinks a pus la dispoziția Winters cutii metalice goale și capacele aferente, prevăzute cu diferite semne, dintre care unele erau similare mărcii al cărei titular este Red Bull. Smart Drinks a pus la dispoziția Winters și extractul băuturii răcoritoare.

Societatea Winters a umplut cutiile cu o anumită cantitate de extract, a adăugat apă și, după caz, acid carbonic și a sigilat cutiile, urmând de fiecare dată indicațiile și rețetele primite de la Smart Drinks. Ulterior, Winters a pus din nou cutiile umplute la dispoziția Smart Drinks, care le-a exportat în state situate în afara teritoriului Benelux. În speță, Winters s-a limitat să efectueze aceste servicii de umplere pentru Smart Drinks, fără să expedieze cutiile umplute pentru aceasta din urmă. În plus, ea nu a livrat și nici nu a vândut aceste cutii terților.

Societatea Red Bull a sesizat instanțele olandeze, susținând că Winters încalcă drepturile asupra mărcilor al căror titular este și solicitând să se dispună încetarea de către aceasta din urmă a oricărei utilizări a semnelor similare cu marca sa. În acest context, Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă, Țările de Jos) solicită Curții de Justiție să stabilească dacă simpla „umplere” a ambalajelor prevăzute cu un semn similar unei mărci protejate trebuie calificată drept „utilizare a acestui semn” în cadrul comerțului în sensul Directivei cu privire la mărci¹ chiar dacă această umplere se desfășoară cu titlu de prestație de servicii pentru un terț și la cererea acestuia.

Curtea amintește mai întâi că, în temeiul acestei directive, titularul unei mărci are dreptul să interzică utilizarea, fără consimțământul său, a unui semn identic sau similar cu marca respectivă, atunci când această utilizare are loc în cadrul comerțului, privește produse și servicii identice cu cele pentru care este înregistrată marca și, ca urmare a existenței unui risc de confuzie în percepția publicului, aduce atingere sau poate aduce atingere funcției esențiale a mărcii, care constă în a garanta consumatorilor proveniența produselor sau a serviciilor.

¹ Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

Curtea analizează dacă, în speță, un prestator de servicii precum Winters „utilizează” el însuși semne similare mărcilor al căror titular este Red Bull.

În această privință, Curtea amintește că faptul de a crea condițiile tehnice necesare pentru utilizarea unui semn și de a fi remunerat pentru acest serviciu nu înseamnă că acela care furnizează serviciul respectiv utilizează el însuși semnul.

Se impune constatarea că un prestator de servicii care se limitează să umple, la comanda și la indicațiile unui terț, cutii metalice prevăzute deja cu semne similare unor mărci înregistrate nu „utilizează” el însuși aceste semne în sensul Directivei cu privire la mărci. Un asemenea prestator nu face decât să execute o parte tehnică din procesul de producție a produsului final, fără a avea nici cel mai mic interes cu privire la prezentarea exterioară a cutiilor metalice și în special cu privire la semnele care figurează pe acestea, și astfel **nu face decât să creeze condițiile tehnice necesare pentru ca terțul să le poată utiliza astfel.**

Pe de altă parte, după cum arată Curtea în continuare, la această constatare se adaugă faptul că un prestator în situația în care se află Winters nu ar utiliza, în orice caz, semnele „pentru produse sau servicii” identice sau similare cu cele pentru care a fost înregistrată marca în sensul Directivei cu privire la mărci.

După cum a precizat deja Curtea, această expresie privește, în principiu, produse sau servicii ale terțului care utilizează semnul. Or, în speță, este cert că serviciul furnizat de Winters constă în umplerea de cutii metalice și că **acest serviciu nu prezintă nicio similitudine cu produsul pentru care au fost înregistrate mărcile al căror titular este Red Bull.**

Desigur, Curtea a mai hotărât, în cadrul furnizării de servicii online, că această expresie menționată în directivă poate îngloba, în anumite condiții, produse și servicii ale altei persoane în interesul căreia acționează terțul. Astfel, Curtea a considerat că o situație în care prestatorul unui serviciu utilizează un semn care corespunde unei mărci a altei persoane în vederea promovării unor produse pe care unul dintre clienții săi le comercializează cu ajutorul acestui serviciu intră sub incidența aceleiași expresii atunci când utilizarea se desfășoară astfel încât se stabilește o legătură între semn și serviciul menționat al prestatorului².

Cu toate acestea, umplerea de cutii metalice prevăzute cu semne similare unor mărci nu este, prin natura sa, comparabilă cu un serviciu care urmărește să promoveze comercializarea de produse prevăzute cu astfel de semne și nu implică în special crearea **unei legături între aceste semne și serviciul de umplere.** Astfel, întreprinderea care efectuează umplerea nu este aparentă pentru consumator, ceea ce exclude orice asociere între serviciile acestora și semne.

Prin urmare, Curtea răspunde că Directiva cu privire la mărci trebuie interpretată în sensul că un prestator de servicii care, la comanda și la indicațiile unui terț, umple ambalaje – puse la dispoziția sa de acest terț, care în prealabil a dispus aplicarea pe acestea a unui semn identic sau similar cu un semn protejat ca marcă – nu utilizează el însuși acest semn într-un mod care să poată fi interzis.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

---

² Este vorba în special despre Hotărârea Curții din 12 iulie 2011, L'Oréal și alții (C-324/09); a se vedea de asemenea CP nr. 69/11.